

algemene inventarisatie is als gewoonlijk eind februari en eind augustus geschied. De rapporten daarover zijn beëdigd, terwijl er met de kapotte gereedschappen en te veel, of te weinig ontvangen goederen in de diverse administraties als gebruikelijk is gehandeld door afschrijving, verkoop dan wel verzending als ballast naar Nederland. [fol. 1322] Bij besluiten van 11 maart, 22 april, 11 september en 21 oktober werd dit vastgelegd. Een militair officier had er bezwaar tegen gemaakt om het door hem mede ondertekende rapport van de inspectie van de uit Nederland ontvangen snaphanen te beëdigen. Om alle twijfel en verdachte handelwijze uit te sluiten, waarvan overigens in dit geval geen kwestie was, is bepaald dat de verbrande lopen in aanwezigheid van de gecommiteerden in een kamer moeten worden opgeslagen en dat vervolgens, als de hele partij met een dubbel schot is gecontroleerd, deze nauwkeurig op kleine scheurtjes moeten worden nagezien. Dit blijkt nader uit de resoluties van 25 maart en 4 april. De bevindingen en besluiten over de geleverde ladingen [fol. 1323] die dit jaar met de schepen uit Nederland zijn aangekomen, zijn besproken in de brieven aan de desbetreffende kamers. Voor die betreffende de andere schepen en vaartuigen, waarbij geen bijzonderheden zijn te melden, wordt verwezen naar de resoluties van 24 januari, 4, 18 en 25 februari, 4 en 25 maart, 15 april, 3 juni, 15 juli, 8 en 28 augustus, 1 en 26 september, 17 en 21 oktober, 21 november, 11 en 31 december 1766. In de consumptierekeningen van de uit Nederland aangekomen schepen zijn geen onregelmatigheden opgemerkt. Ze zijn alle aangenomen. De scheepsleidingen zijn de vastgestelde premies voor een voorspoedige reis toegekend, waaronder aan die van de Borssele voor de kamer Amsterdam en de Duinenburg voor die van Zeeland het volle douceur van f 1200,-. Omdat er enige vaten vlees met halzen en schonken waren, waarvan er heel wat meer [fol. 1324] aan de schepelingen verstrekt moesten worden dan de gewone rantsoenen, wordt dringend verzocht, zoals ook aan de kamers gebeurde, hiertegen maatregelen te nemen, daar er zo bij een lange reis zelfs gebrek zou kunnen optreden. Daar er hierboven over de bestellingen door de buitenkantoren al veel gezegd is, volstaat men met op te merken dat de gebrekkige voorziening met sommige goederen uit Nederland en vooral met kontanten, goud en zilver, is te wijten aan de onvoldoende uitvoering van de bestellingen uit Nederland. Voor de grote problemen die dat geeft, verwijst men ook naar de generale missive van 21 oktober 1766 en voor het gebrek aan geld naar wat hierboven over de kantoren werd gezegd. [fol. 1325] Maar het verzoek om voor 1768 70 ton aan munten en edele metalen te zenden, als er vier retourschepen uit Bengalen moeten terugkeren, en 74 ton als dit er vijf moeten zijn, wordt herhaald. Dit betreft ook het verzoek om zware touwen, vooral van 16, 17 en 18 duim, masthout en smidskolen, waaraan men bij achterwege blijven grote behoefte heeft. Om de retourschepen uit China van touwen te kunnen voorzien moest zelfs de bark Mossel, die deze schepen begeleidde, naar Bantam gestuurd worden om er daar twee af te halen. Voordat de Duinenburg aankwam, moest er zelfs masthout van de schepen in Indië gehaald worden om de retourschepen daarvan te voorzien. Smidskolen zijn zeer noodzakelijk voor de buitenkantoren die daar ernstig gebrek aan hebben. [fol. 1326] Wat de zeevarenden betreft is schipper Christoffel Hendrik Hense overleden en op 13 mei als opzichter van het eiland Edam opgevolgd door de kapitein-ter-zee Wolphert Abraham Brahe met als titel kapitein-commandant. Personalialia. Klaas Aartse van den Bergh repatrieerde met de eerste vloot en is op 17 juni als baas van de timmerlieden opgevolgd door de eerste meesterknecht Corstian Bonten. De verkochte of verongelukte vaartuigen in de navale macht zijn reeds genoemd in de generale missive van 21 oktober 1766. [fol. 1327] Volgt De Jonge, Opkomst XI, p. 61 regel 11v.b. – p. 62 regel 6v.b. [fol. 1328v] Daarom wordt het ernstige verzoek om militairen te zenden herhaald. Mocht dat niet mogelijk zijn, dan verzoekt men ter aanvulling een gelijk aantal matrozen op de naar Indië gaande schepen te plaatsen. Die kunnen dan als soldaten worden gebruikt. [fol. 1329] Dat ze dit eerzame beroep ambiëren is gebleken toen er voor Ambon geen 200 militairen gevonden konden worden en 56 matrozen, die uit Ceylon terugkwamen, naar het maar 43 man tellende korps mariniers zijn overgegaan. Zo konden er 118 man gezonden worden met vier officieren, exclusief de er bijbehorende onderofficieren. Voor Banda waren